

GAZETA MARE

Un esemplarŭ

Acéstă foae ese odată pe septemână

DUMINECA

Abonamentele se facŭ în passagiul român No. 9--11 și la Administrațiunea diariului Românulŭ, iar prin districte pe la corespondenții săi sau prin postă, trâmifendŭ și prețulu.

50 bani.

PREȚULŢ ABONAMENTULUI

Pe an pentru capitală.	24 lei noŭi
pe jumătate an.	12 »
pentru districte pe an.	27 »
pe 6 lunc.	14 »
pentru străinătate.	37 »

PENTRU ABONAMENTE ȘI RECLAME SE VOR ADRESA LA D. **CONSTANDIN STOENESCU** GIRANTE ȘI ADMINISTRATORE.

REVISTA POLITICĂ

În fine Senatulŭ celŭ noŭ se alese. Dupe față nu se pare a fi reŭ, afară daca nu va semăna cu unele mărfuri din galantarele comercianților, frumöse la vedere și próste de pânză. Vomŭ vedea dar în curëndŭ când se va pune la probă, daca se asemuie dictonulu : de departe calu-și bate, sau d'aprópe ochi-ți scóte. Arŭ fi și păcatŭ, dupe atăta tevatură, dupe atăta sbuciumare, dupe atăta fierbere se ne trezimŭ c'amŭ remasŭ totŭ cu sluta 'n vatră. Și ce sluta! ce schilódă! ce luată din iele!

Dupe părerea mai multora, Senatulŭ celŭ noŭ se dice a fi, daca nu stacojiŭ, daca nu roșu, celŭ puținŭ roșatecŭ sau pembe. Toți se mirŭ de una ca acéstă, numai noi nu ne mirămŭ. Se înțelege de sine că a trebuitŭ să se 'ntemple ce s'a întemplatŭ, pe câtŭ timpŭ guvernulŭ a pusŭ alegerile tocmai în timpulŭ cândŭ boerŭ, cosmopolitiŭ nostri boerŭ, aŭ tabietŭ a merge în streinătate ca să mai resufle de plictisela d'aici, unde nu se mai potŭ numi nici măcarŭ boerŭ, dar mi-te a-și lua titule de prinți, grafi, baroni, marchisi sau nemeși. Uă dată pe anŭ își potŭ da și densiŭ acestŭ lucsu, ș'apoi crede cine-va că s'ar fi pututŭ opri pentru uă bagatelă, *terra și credința*, la care n'au ținutŭ nici uă dată?

Ne aducemŭ aminte de desmierdările duiose ale Trompettei cu care voia să-i reție de alegeri : *nu plecați cinstiți boerŭ*, și ne vine a crede că bătrânulŭ redactorŭ s'a esana-

moritŭ. Nu se ținŭ boerŭ prin articole scrise în diare, abia cu alte șioptele și momemele 'i ai putea amagi, precum cu ministerŭ, cu slujbe grăscene, cu împrumuturi.

Când li se face năluca d'a se numi prinți și cavaleri, i poți lega cu funia cea mai tăvălită că ei o rodŭ cu dinți și totŭ scapŭ și se duct.

Nici uă altă cestiune din întru mai importantă; se vede că căldurile aŭ unŭ efectŭ contrariŭ asupra sângelŭ nostru : în locŭ d'a iuți sângele, tragŭ la somnolență. Organele opozițiunei totŭ mai latru pe guvern de și cu gura încleștată; guvernulŭ însă trece înainte și nu le bagă în sémă, ca cândŭ arŭ fi nisce șerlute lihnite. Pamfletistiŭ și libelistiŭ sborŭ necontentitŭ ca liliecii de nópte, grație juraților care le permite să injure nu numai pe ómeni dar și cele sfinte. Dar ce să dici?... Jurațiŭ hăia așa înțelegŭ lucru, ș'apoi ei judec în consciință. (Aferim).

Multa puțină lume ce-a mai remasŭ prin Bucuresei o duce într'unŭ *chiulhan* și într'o musică pe la hale grădin. Politica a închis dughiana în față *giumbușuluŭ*, și berea a repurtatŭ mare victorie asupra vinulu. Nu e de mirare ca moda să nu introducă berea pēnă în biserici, și să ne pomenimŭ cu vre-unŭ popă într'uă ureche că face liturghie cu bere, cum se dice că în timpulŭ fanarioților s'arŭ fi făcutŭ cu bragă.

Pe uscatŭ ca și pe mare timpulŭ calmŭ anunță tot-d'auna uă furtună strașnică. Am putea bănui darŭ că calmulŭ de ađi altŭ politicei arŭ fi înainte mergătorulŭ unei vijelii, daca Primăria capitalei nu s'arŭ mai

agita, celŭ puținŭ ca frunđele plopulu, creândŭ perturbațiuni unde nu puteau esista. Stricarea pavagelorŭ în mai multe diferite puncte, lucrările de canalizare ce stau în mai multe locuri nesfērșite, necurățeniile ce zactŭ pe mai multe maidane și pieți publice, pēnă chiar și căruța grilată în care antreprenorulŭ seŭ plimbă prin orașŭ căiniŭ și cațeiŭ, tóte acestea escită curiositatea publică și o mai ține óre cum în desceptare. Când sunt dările de sémă ale ședințelor *babacilorŭ* orașulu, publicate în cōda *Românuluŭ*, mărturisimŭ că trebue să cedămŭ pasulŭ Primăriei în genulŭ comicŭ, și cu totŭ amorul nostru propriŭ de scriitorŭ umoristicŭ, sau de vē place mai bine cu totŭ spiritulŭ de gelosie de meserie, cată să ne inchinămŭ D-lui Buescu cândŭ face cestiune de Statŭ din numirea D-lui Lapatŭ ca loc-țiitorŭ de Primarŭ. Nu scimŭ ce ne ar cere D. Buescu pe luna ca să colaborese la Ghimpele, căci am plati fórtē scumpŭ ideile d-lui cele mai serióse, fiindŭ tocmai pe calapodulŭ ce căutamŭ.

Să nu se supere domnulŭ Buescu daca amŭ risŭ puținŭ de incidentulŭ ardicatŭ de domnia-sa în ședințele nopturne ale Primăriei, căci de..... ne amŭ obicinuitŭ astŭ-felŭ și obiceiulŭ devine uă a doua natură. Amŭ căutatŭ adesea a ne desbăra de acestŭ uritŭ obiceiŭ, dar d-lui care scie dicetórea francesă : **Chassez le naturel, il revient au galop**, ne va scusa de sigurŭ, ba încă suntemŭ incredințați că va ríde singur spre a face și altora poftă de ris. Reposatulŭ *Tom-batera*, daca nu s'arŭ fi supēratŭ de acestŭ

sobrichetă ală seă, pôte că nu ajungea a umbla cu droaia de copii dupe densusul și cu sênulă plină de pietre. *Τα παθίματα μαθήματα.*

Dar ce să dici? . . . In țerra noastră daca vei fi rușinos și nu vei căuta a'ți da singurătă importență, trecă tôte lichelile peste tine, și tu remăi necunoscut; prin urmare D. Buescu are și D-lui ôre cum dreptate.

Credemă a fi locul, înainte d'a trece la scirile din afară, a menționa în trecătă ce-va despre D. Maioră Papazoglu, pusă la dela uitării de tótă pressa, chiar și de gentilulă seă ginere, eruditulă redactoră ală Rea-formei. Ilustrulă nostru arheologă a căpătătă de la Principele Napoleon, cândă acesta fu prin Bucuresci ună inelă, ală căruă prețu număi giuvaergiolă de la Trompetta iltă pôte constata. Se dice că bătrânul oșteană ară fi presentată ună tablouă Principelui, în care era zugrăvită marele Impărat Napoleon I dupe ce trecuse Mont-Blanc, cu oscirea sa, căci nu se vedea nici uă figură fiindă tótă armata dincolo de munte. Tabloulă se vede a fi fostă imitată dupe vestitulă tablouă ală lui Tili-Buhoglină, care făcuse marea Roșie, dar în care nu se vedea nici ună omă, căci israiltenii trecuseră dincolo și Faraon cu ai seă se innecase.

Acum, viindă la scirele din afară, vomă arăta ca Napier (romănesce *năparu*, cultivatoră de napi), a trimis Reginei Marei-Britanii corôna, toga, halatulă și scufa de nôpte a regelui Theodoros, spre a o convinge despre victoria de la Magdala.

La Vienna s'a încheiată uă santă-alianță între stăpânitorii detronați, Regele Hanovrei, Franciscă II de Neapolă, ducii și ducesele din Italia și fostulă principe Cuza, dar nimică însă nu se va decide, dupe cum ne spune corespondentele nostru, pênă ce nu va intra într'acéstă coalitiune și maestatea sa Hiberică, prea catolica regină a Spaniei, care se dice că peste curëndă își va lua loculă în acéstă ilustră pleiadă.

D. de Bismarc, se dice că suferă de nevralgie. — Sigur că acéstă e efectulă sgomotului produsă în anii trecuți la Sadova și Königgrätz.

Marele regată ală Württembergulă armeasă. Bre! ce minune! peste două-spredece soldați și jumătate se află gata de campanie, cu artileria trebuinciosă. Orizontele militară prin urmare se întunecă. Bursa Wienă a scădută fiorinulă la trei grosite.

Nicor.

UĂ COMPARATIUNE

Era ună timpă cândă cunoseamă mai bine localul pușcării decâtă casa pentru care plăteamă chirie, multămită ideeloră liberale și legalitățiloră ministrului d'atunci D. Costa-Foru, care a tratată acestă subiectă mai di-

lele trecute în Trompetta, printr'ună capă de operă de palavrologie. Citindă acelu articolă ală liberalului D. Costa-Foru, mi-a venită ideea de a responde, căci dupe cum e scrisă, cine nu cunôsce pe autoră crede basnele din serierea sa. Nu negămă de locă meritulă fostului ministru și fostului Senatoră, în punerea mânușii la ôlă, d-sa e avocată și prin urmare acestă cuvântă coprinde totă în sine. I trebuia număi două trei luni de pușcărie, cândă cu istoria Craiovei, și ar fi putută uni pe lângă teoria sa, cu două morale, și o practică minunată, care l'ar fi ardicată la nemurire.

Cu tôte acestea dibăcia nu'i lipsesece, și acum, cu ocaziunea nuoiloră alegeri de Senată, a desfășurată atăta artă, încătă vedându-lă nu ne amă putută opri d'al admira ca pe *Niculi pungașulă*, aflată adă la Telega, și care imă povestea în Pușcărie episoade din viața sa pungașo-politică.

La serbări mari naționale, 'mi spunea onorabilulă pensionară de la Telega, pleca cu ună june tovarășă prin desimea mulțimei. Cândă vedea câte-ună omă ală lui Dumneșă mai simplă, mai nebănitoră, camaradulă seă se prefăcea a fi în calmea entusiasmului patriotică, venea lângă bietulă omă, i striga ură! la urechi din tótă puterea plămâniloră, îlă îmbrățișă, se esalta pentru fericirea patriei, și în timpulă acesta, pe când bietulă inocentă se ameția de transportulă patriotismului, bolă lipiciosă, meșterulă Niculi i lua, în numele patriei și ală principiloră celor mari, pungă, orologiū, batistă și ori-ce găsea prin pozunare, lasându pe bietulă nenorocită a mânca patrie cu mămăligă golă.

Ei bine! iubiti lectori, sciți acum pentru ce d. Costaforu și companiulă seă vë vorbescă de patrie, de constituțiune, de legalitate, de libertate și alte parascovenii pe care nu le a simțită nici uă dată? Ascundeți la peptă mandatulă de Senatoră, că Niculi e p'apropă.

Nicor.

UN ADVOCATŪ

Nu e de tăgădită, că plaga cea mai mare de care suferă astădi țerra noastră și mai alesă districtele de dincolo de Milcovă, e jidănimia ce nu mai e de suferită. Dar cine e de vină într'acéstă?

Generațiunile sunt solidare între densesle, adică viitorimea suferă tot-d'ăuna reulă făcută de generațiunile anteriore. Ast-felă dar, urmândă legea naturii, suferimă și noi de greșela facută de stre-moșii nostri de la Roma.

Dracu a pusă pe Titus-Vespasian, imperatorele Romei, să distrugă Ierusalimulă și să vëndă pe jidani ca robi în Europa? Dracu a pus și p'ună ôre-care domnă ală Moldovei, iubitoră de argintă, să le deschidă drumulă pe la Michăilen?

Se vede dar că jidovimea din țerra se crede în dreptă a esersa resbanară asupra noastră pentru

cele ce a pătită de la Romani, și voesce ca cu bani nostri să rezidescă Ierusalimul; pênă atuncea însă și ia dobândă imprumutulă ei forțat, dobândă care, după obiceiulă acestei rase, equivalēsă cu capitalul. Dumneșă să ne ferescă de mai reu, cu densusulă im-prennă.

VOCABULARU.

Stângaciū, omă prea dibaciū, (de cândă stēnga a jucată pe drēpta.)

Nobilū, rău crescută, murdar la gură.

Albū, bicolor, negru-galbenū (schwarz-gelb.)

Firfēcă, Moneda rară; mare valôre întresecă.

Diaristă, omă care trăesce dintr'o și în alta totă flămândă.

Oposițiune, ciolan în perspectivă.

Principiū, avere frumoșă, cu care poți muri de fôme.

Birjară, escrocă cu tăbliță de la poliție.

Servitoră, stăpână cără i se plătesce simbric.

Principe, icônă sacră, profanată de lași și mișei.

Funcționară, slugă la dirlogă.

Păpușă } ranguri superiore în guardă.

Cădrită }

Guardă, frumoșă instituțiune pe hârtie.

Aură, divinitate venerată de toți. — Impunitate.

Ușă deschisă. — Meritū mare.

Studentă, june dibaciū în carambolagiū.

FOTOGRAFIILE AVOCAȚILOR.

PRICINA CU CLAPONUL

(Urmare)

În numărulă trecută s'a spusă cauza pricinei, astădi publicămă pledoariile.

Cuvântulă este dată domnului Gugumănescu, avocatulă lui Coconu Iancu, care a vorbită cu glas tare și sunătoră ast-felă:

Domnule Presidentă! domniloră Magistrați!

Pretenția noastră este cătă se pôte de modestă pentru insulta ce s'a făcută casei noastre cu ocazia facerii elaponului. «Ochiū pentru ochiū sē se dea, dinte pentru dinte, nas pentru nas, dice talionul.» Așa s'a făcută și pentru renumitulă Abelard, și talionulă are totă dreptulă. Dumneavôstră care sunteți persône cu instrucțiune și educațiune, cumă se dice la Athenen, sciți ce este Abelard, ce este talionulă. Nu vorbescă de talionulă de la spițerie ci de talionulă biblică, celă mai vechiū dintre condicile noastre, și care era legea în vigôre, cu vre uă 60 de ani înainte de regulamentă, după cum spune istoriculă lui Alexandru Machedon în istoria acestui mare erou. Nu mē 'ndoiescă cătuși de puțin că cunôsceți, d-lor magistrați, cartea de care vorbescă; cătă despre mine, care suntă omă literată pe cătă ține ciurulă apă, am citită din scôrtă în scôrtă istoria marelui erou Alexandru, care avea în privința legiloră totă gustari fistichii, gustari gogonețe, gustari pembe, mai alesă cândă era vorba sē se determine cătă sare sē punem în pisatū, căci de terciū număi este speranță de cândă grădina lui Horacec număi este de modă. Las d'ă parte pe Varemberg, de cândă cu nemții cu cōdă; acolo s'a găsit de vëndare altă dată sulimană și dres pentru șoricicele bêtrane cără în pofida nevostuțiloră, cu șioșele cu momelă, ajunsese la argumentulă cucului, misteră anunțat cu 50 ani mai înainte de către

prea fericitul și pururea pomenitul Anghelusi de la Ruscuc. De nu s'ar fi făcut vrabia puii, tot mai puteam îndruga verși și uscate, dar acum că s'a suprimat rochile avocaților n'a mai ramas de cât să ne raportăm la decisiunea Curții de Casație de la Berla! în procesul gindacilor de mătase care vënduseră la nisce locuste pravoslavnice turnul Colții. Dar să nu uităm că cându chellarul monastirii ajunge Egumen, mori de foame șoriei din cellar, iar câtu despre ciulamaoa cu urșiei de la Balul Tamis, *non est disputandum*, povestea lui Cicerone, fost căpitan în guardia națională de la Roma cându cu passerile cu ciocu de feru. Renumitul comentator al condiciei lui Caragia luase séma că cându se vede doi eurenbei uă dată, numai avem secetă totu anul ni ci de malacóve, ni ci de cocuri, dar muntele Penteleu rămâne fără unu firu de pėru în capu, în câtu nu se mai teme de peduchi de lemn, prin urmare putem da cheile boilor și lădile căteilor, numai să rămăie nițel orđu și pentru pisiei. Din cauza acestei controversse juridice totă nóptea au treierat bietii dorobanți prin plasă ca să opréscă care cu boi, fiindu că croitorii declaraseră că nu voru trece dimbovița de câtu în luntre, cu tóte că municipalitatea face acum poduri de feru. Dar avem totu dreptul să ntebăm pentru ce telegrafistii portu săbiu, și pentru ce lampagii nu portu pinte. Se vede că tóte astea depind de plecarea berzilor la rusali și de trecerea senatorilor la Balamuc.

Învățatii jurisconsulți de la Dorohoiu sunt de părere ca scrófele să și țesele purei în ziua de flori spre aducerea aminte de intrarea lui Penesî Împărat în Tarigrad pe cându se vindeau căpsunele doé d'ua lescăie și unu as de pică, cum dicea unu profesor de la Universitatea de la Fefelet.

După câte spusei sa ntelesu pricina forte bine. Ca să terminu mai amu să mai discut puținu, asupra doé puncte.

Primo, intii: Procedura nu opresce pe nimeni să cumpere feru de unde i'o plăcé cându are trebuință să potcovéscă ratele, nemei să ia aminte să nu strice cuibulă prepeliților, ci să lase pe secerători în pace să citéscă vămile văzduhului scrisse de Popa-țuică și continuate de Popa-Vanghele așa de bine în câtu nu mai e pericolu să s'aprinđă coșurile în ziua de Drăgătea. Noi credem că mingea e făcută pentru ca să se jöce cu ia copii d'a caldă iar nu ca să tragă săniile pe ghiată, căci așa a fostu decretat de măria sa Regele Bacăului și originalul decretului se află păstrat aci la grefa tribunalului.

Pentru acésta cerem, Domnule President și Domnilor Magistrați, ca partea adversă să fie condamnată la pedépsa talionului după dreptu, și oșindită să plătescă despăgubire, cheltuielile de judecată și daune interese. Amu dîsu.

Cuvintul e datu Domnului Idiotescu, avocatul Boierului Udrea, care începe ast-telú:

Domnule President! Domnilor Magistrați!!

Auđirăți însemnata pleoaria a remarcabilului meu coleg. Despre formă n'amú altu a dice de câtu că nu e cu putință să vorbescă cine-va mai deslúșit și mai limpede; nu e cu putință să puia cine-va chestia într'unu modu mai claru, și să discute mai lesne. Eu n'amú acumú să vă spuie moși pe groși, terchea berchea trei lei perechea, de când se potcovea paricele cu noé oca de feru și tot se suia la ceru; n'am de cât să-ia unu după altul argumentele onorabilului meu adversar și să le discut la rëndul lor. Dar cându e chestia să considerăm fondul pricinii, apoi, Domnilor, ve voi spuie

cu franchetă că onorabilul meu adversar n'a spus de câtu minciun, dar minciun mai câtu turnul colții nainte de Cutremuru.

Și în adovėru, «hoțul cu unu păcatu și păgubașulu cu uă miie» a dîsu marele poet Anton Pan, fiar țărina ușioră, în memorabilul seu poemu intitulat *Povestea lui moși Albu*. Dar elu n'a scrisu numai acésta poemă; a mai făcutu multe cărți, și în primul rangú voiú cita *spitalul amorului său cãntătorul dorulu*. Însă Anton Pan a scrisu și latinește. La citațiunea latină din Cicerone, eu imi voi permite să opuiú citațiunea lui Anton Pan: *unum leum et unum carnatum, et vinum bonum mai bonum est cum callaboșum piperatum*. Auđiți, Domnilor! *Callaboșum piperatum!* Ce pöte să ne obiecte la acésta onorabilul adversar? Nimic. Căci vulpile de la Vadu-lat, de câte ori se stringú la sfatú, bunióra ca fracțiunea liberă și independentă, vetéza tot-d'ua în contra drumurilor de feru. Dar să nu ne ntindemú mai multu de câtu ne este pătura, eaci sarmalele ferbinți cu iaurtu rece face de țe se apléca chiar cându ai mănecatu ananasu cu castraveți acri, după cumú mărturisește reposatul Furtună în tractalul seu *despre varza acră*, uvrajú forte interesantú în 6 tomuri, anotatú și comentatú de D. Maior Papazoglu.

Onorabilul meu clientu, Boieru Udrea este din cei neași cu 24 de măselle; ni ci că găsești ómeni ca d'alde densulu 13 într'ua duzină. Cum dar i se impută tocmăi lui că ar fi violatú tóte legile divine și umane cându e vorba de gălușei cu colărezi de claponu, cându e vorba de cușcușulu mamii Iléni, pețitóra din Dobrotésa? Dar, Domnilor, cum onorabilul meu adversar a uitatú memorabilul procesú intentatú de către pastramagii în contra domoazelelor de la marșandă asupra cãnteculu *cine are ploscă bea și mănincă, cine n'are ploscă séde și se uită?* Obielile au ajunsu și mai scumpe de cându tolbașii muscali s'au cocoșatú totu transportindú la sarcine de bróște țestóse pentru ingrășarea generalilor ungurești, căroro nu le mai dá mânia să cumpere șuncă de huțupină cu tienifesu. Citi căpitan și oșteni mari de cându cu Coronini n'amú vedutu noi strigandú smirna naintea bărăției, și mușcandú cându dintr'unu salamú de zăvoiu, cându din anafura nemțescă ca să pótă ajunge la glorie sãrindú din baligă în baligă fără să și facă bătaturi la picere și cucuie la capu? Dacă unu arnăutu se duce la baiea rusescă ca să și ascuță fôrfecile cu care să și taiă unghiile, ce strică elu cându unu chiriașu aruncă pe feréstă uă ólá plină tocmăi pe kepiul unu gardisú de nópte care și freca noroiul după obiele? De altă parte, n'ai de câtú să ntelnești în drumu uă nuntă de căni pentru ca să cumperi eftinú câte batiste de lino și vré, chiar și de la Cilibi Moise, cu atâtú mai multu poți să te ntitulezi prințu și conte cându vei avé afface cu spélatoresse nemțice sau cându te vei duce la băi la Mehadia; nu veđú ce dreptú, să ai pentru acésta să te plângi la tribunalu. Dreptú aceea, ceremú deci, să se condamne partea adversă cum s'a dîsu mai susu, ca să plătescă cheltuielile de judecată, daunele și interesele. Amu dîsu.

Cuvéntul se cuvine acum Domnului Cicălescu, avocatú care înlocuește pe Procurorul. Concluziunile Domniei salle au fostú celle urmátore:

Domnule President! Domnilor Magistrați!! E lesne să numărămú muștele cădute în cœnacu cu lapte bătutú, dar multú anevoia este să cunoștemú în care parte e adevėrul în cele mai multe procese care se presintă înaintea D-vóstre. Din fericire, affacerea acésta e forte lesne de judecat. Domni avocați respectivi și respectabili au espus fiacare pricină, cauzele, șirul, mersul, procedura,

consecințele, raporturile, complicațiile, cerințele, esigințele, delicatățile, difficultățile procesului. Tóte acestea au fost espuse cu cea mai mare artă, și în același timpú într'unu modu naturalu, într'unu stilu limpede, claru, precis, cu uă eleganță de espresiun, cu unu limbagiú moderatú, încatú sunt forte onoratú să facú parte din corpul avocaților practicantii. Prin urmare, Domnilor magistrați, ați priceputú forte bine pricina; nu me ndoiescu că în mintea D-voastră ați și formulatú sentența; deci ni ci nu mai trebuie să ve mai spuie care sunt concluziunile ce tragú eu. Însă este de cea mai mare importanță ca să tratezú mai înainte uă cestiune prealabilă. Étă în doé cuvinte de ce este vorba: Epistatii se plâng că nu au destulă léfă; dar ei ca să trăiască mai bine cu parale puține, după ideea mea, n'au de cât să facă economii mănecand colivă de la mortii când nepirlese năpicile la amiađi, și cându proestosi mergú din casă n casă cu bidineoa ca să spoiască obraji cocónelor de mahala invétate să și puia séra pe ochi, cându se culcă, smintină, ba mămăligă caldă, ba fleici de vacă bálțată, ba coleremú de spermanțetu, ba chiselitá de prune, ba mueri de lumínare de la Sf. Elefterie, ba bureți de la Ierusalimú. Soiul acesta de cocóne au devenitú de s'au făcutú și mai esigente de cându s'au datú mănusi albe sergenților de orașe. Veđi așa se strică lumea! Pentru negritulú sprincenilor, callea vallea; dar acumú au ajunsu pină să și facă buzele cu roșu și vinele obrazului cu albastru; ce o să mai nascocéscă cându și caii sacagiilor voru purta plexude cu cėrlionți și cocuri de la Coriolano?

Deci vedindú auđindú și chibduindú bine cėrta între cele doué părți, și considerandú flecma ce scóte aricii officoși și lilieci cu bóla copiilor, considerandú că fideșul se scumpește cu cât sulitú ulanilor se tocesce în fedeleșul cu rachit de anason de la Sintă Agoră, ca uă femăie cu un picioru gólú și cu altulú desculțu, care merge prin nisipulú mării de la Cėrneți la Calafatú, pentru aceste motive, este declarat inocent *foștulú cocoșel și astăđi* clapon, este inocentú dîcem, de câte oă au mănecat coșofenele în coșar în nóptea de Bobotéză; Suntem de părere ca Tribunalulú să condamne pe Boieru Udrea să sape cu mânia lui în ziua de Blagovestenie tóte gropile trebuinciose pentru ingroparea ciocilor care voru muri la Santa-măria, și cocónulú Iancu să fiá îndatorat a scóte pământul din aceste gropi cu un gavan de lemn de abanos din pădurea de la Bănésa, cu trei lingure de pisat ca să nu mai fiá în sat vėrsat; tóte acestea fără ni ci uă plată de cheltuieli de judecată. Amu dîsu. —

După pronunțarea acestorú conclusiun, membrii tribunalului au intratú în sala de chibsuire. Însă lucru neauđitú pină acum, amindoí inpricinatii au fostú mulțumitii de concluziunile citate, și fără să mai aștepte sentința, au plecatú la brațetă, promitėndu-și unul altuia să necépă din nouu diseră a jucă conțina pe bóbe. **Ph.**

D. G. TĂTARESCU

Iubite Artiste!

Amú vedutu și alu doilea tablou al teú represintand «Renascerea Romăniei.» Am simțitú uă mare plăcere, cându amú vedutu că ai profitatú de lecțiunea ce-ți am datú la primulú tablou. Păstorulú teú actualú e desceptú și veghiasă, la siguranța oilor séle, pe cându celú trecutú adormise șermanulú.

Unu singurú lucru așu dori să te ntrebú numai, dacă nu me veđi gási indiscretú: Nu cum-va ai trimisú și tu pe păstorulú teú dinainte la Beciú ca să facă cură de bere? Responsulú te rogú se mi-lú trimiți prin Redacțiunea Trompetei, care nu denatură adevėrurile.

Nicor

SENATO-FILII ȘI SENATO-FAGII.

— Eū, domnule ministru, în Senatul trecutū amū fostū cu guvernulū și prin urmare vē rogū a-mī sprijini candidatura și acum.
 — Dar ne-ai combătutū pe față.
 — Așa! înșelamū pe amicii mei politici, dar la votū.
 — Ai votatū pe față contra noastră,
 — Atunci m'amū înșelatū chiarū pe mine.

— Totū pe D-ta te alege universitatea din Iași,
 — Vē forte mulțumescū! Și de astā datā vē rogū să alegeși pe inamiculū meu Cobălescū, ca să patā și elū ce amū pățitū eū la pōrta Senatului.

— Mē întrebī de ce suntū pentru Senatulū? Aflā, draga mea, cū numai o ocupațiune ca asta pōte țiri pe bărbatulū meu afarā din casā, și a-mī lāsa prin urmare câte-va momente libere și dulci.

— Generosulū meu domnū, să fii sigurū și de astā datā de votulū meu, pe care ți-lū voiū da ca și la alegerile trecute.
 — Eū dragulū meu, sunt gata anul acesta a ți-l da d-tale pe jumătate precilū anulū trecutū.

Se vede că ai cădūtū la sobrietate, iubite amice, de ți bei vinul cu apă.
 — Ba nu, dragulū meu, dar alegerile Senatorilor de astăzi sunt forte slabe pe lângă cele din anul trecut, și prin urmare nu-mi permit a bea vinul fără apă.

— Pentru cine votezi? pentru guvern sau opozițiune?
 — Nu mē decid încă până nu voiū vede avantajele ce 'mī ofer ambii candidați. Dar tu cui dai votul?
 — Eū l'am arvunit euconului B.... dar de-mi va oferi altulū mai mult, mai mai cū 'mī schimbū colorea.

— Bine te pōrtā Senatorulū tēu.
 — Ce Senatorū, suriōrā? De cāndū 'i am datū rēvaș de drum! Auđi grozāvie?... să plece la alegeri cu o mie de galbeni, și mie să nu'mi dea nici măcar o sutā!... Norocū c'unū liberalū că n'aș fi avutū acum nici costumū, nici pălārie, nici umbrelutā. O! liberalii sunt generoși! Și ce bine 'mī ar părea se vādū pe boerulū meu întorcēndu-se și cū banii măncați și fērā scaunū la Senatulū.

— De multū îți cāntū eū, barbate, că ești prostū. De! acum de erai mai învățatū erai să fii și tu dascălū de facultate nu de colōre, și puteai avea șansa de a te alege la Senat, prin urmare și eū eramū să fii Senatōre iar nu simplū nevastă de dāscălecī.

Stab. lit. M.B. Baer